

Branimir Glavičić (1926.–2010.)

Akademik Branimir Glavičić rođen je 12. svibnja 1926. u Našicama, gdje mu je otac Fran radio kao pravnik na željeznici. Djetinjstvo i osnovnu školu proveo je u Požegi, a potom je u Zagrebu završio Klasičnu gimnaziju. Nakon maturiranja 1945., ponajprije je tri godine uspješno studirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, da bi potom prešao na studij klasične filologije na Filozofskom fakultetu kod velikana te znanosti Nikole Majnarića i Veljka Gortana, gdje je i diplomirao 1954. godine. Znanstvenim radom počeo se baviti već tijekom studija, te je već kao absolvent dobio Rektorovu nagradu za radnju o upotrebi konjunktiva u *Ilijadi*. Od 1957. radio je na Odsjeku za klasičnu filologiju Filozofskog fakulteta u Zadru. Godine 1964. doktorirao je na istom fakultetu obranivši disertaciju *Metričko zakoračenje u Homera (prilog pitanju o postanku epskoga heksametra)*. Na Filozofskom fakultetu u Zadru proveo je čitav radni vijek, a pripadaju mu neizmjerne zasluge za to što se studij klasičnih jezika uopće i održao u Zadru. Svoju pedagošku djelatnost započeo je kao asistent prof. Miroslava Kravara, 1965. je izabran za docenta, 1970. za izvanrednog, a 1975. i za redovnog profesora. Umirovljen je 1994., a 2005. Sveučilište u Zadru dodijelilo mu je i naslov *professor emeritus*. Za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (tada pod imenom JAZU) izabran je 11. ožujka 1986., da bi 19. svibnja 1988. postao njezin izvanredni, a 24. srpnja 1991. i redovni član u Razredu za filološke znanosti. Za svoj znanstveni, prevodilački i pedagoški rad dobio je brojne nagrade i priznanja, od kojih treba istaknuti nagradu grada Zadra iz 1986., nagradu grada Splita za životno djelo iz 1992. te nagradu "Judita" Društva hrvatskih književnika iz 1998. godine, a 1997. odlikovan je redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (simbolički važno jer je upravo tom autoru aka-

demik Glavičić posvetio nemali dio svog znanstvenog opusa). Umro je u Zadru 10. siječnja 2010. godine.

U svom znanstvenom radu akademik Glavičić bavio se širokim spektrom tema, a kako to ističu njegovi kolege filolozi, rad mu se odvijao istovremeno na dva kolo-sijeka: znanstvenom i prevodilačkom. U prvoj fazi rada (radovima koji su uglavnom nastali do 1971. g.) težište interesa bilo mu je na grčkom jeziku i ranoj grčkoj epskoj književnosti (na kojoj je i doktorirao). Osim brojnih znanstvenih radova koje je na tu temu izradio treba istaknuti i njegove prijevode Hesiodovih djela *Postanak bogova* i *Poslovi i dani* te Homerovih himni, kojima je, zajedno sa starijim Maretićevim prijevodima *Ilijade* i *Odiseje*, zaokružio u prijevodu na hrvatskom jeziku korpus grčkih arhajskih daktilskih tekstova. U drugoj fazi (nakon 1971. g., možda dobrim dijelom i kao oblik građanskog neposluha prema gušenju hrvatskih autonomističkih težnji) težište interesa pomaklo mu se u prvom redu na hrvatski latinizam, posebice na latinska djela Marka Marulića, ali i Džone Rastića, Ruđera Boškovića, Ivana Česmičkog, Brna Džamanjica te mnogih drugih. Taj je interes urodio i činjenicom da je u dvojezičnim latinsko-hrvatskim izdanjima objavio i gotovo čitav Marulićev latinski opus te objavio specijalistički *Marulićev latinski rječnik*, sastavljen na temelju svih poznatih Marulićevih spisa. U zadnjim godinama ponovo se vratio i znanstvenom interesu za grčku versifikaciju te izradio još niz kapitalnih prijevoda, među kojima posebno treba istaći helenistički spjev *Doživljaji Argonauta* Apolonija Rođanina, koji je njegovom zaslugom prvi put preveden na hrvatski jezik.¹

Akademik Glavičić dugo je godina surađivao s Odsjekom za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU u Zagrebu, dok je zajedno s Josipom Vratovićem, Miroslavom Kurelcem, Zoranom Ladićem i sa mnom radio na pripremi kritičkog izdanja srednjovjekovne kronike *Obsidio Iadrensis* za objavljivanje. Iako je zadatak počeo kao namjera da se za objavljivanje samo pripremi nedovršeni rukopis pokojnog akademika Veljka Gortana, rad je ubrzo prerastao u puno ozbiljniji i zahtjevniji projekt, a zbog objektivnih razloga i poteškoća (otežana komunikacija zbog ratnih prilika, različiti zdravstveni razlozi i sl.), odvijao se niz godina preko povremenih zajedničkih susreta i sastanaka koji su se održavali u večernjim satima u Knjižnici Odsjeka. Te su sastanke i ponovna čitanja i iščitavanja teksta i različitih popratnih tekstova i dijelova kritičkog aparata pratile dugotrajne i nadasve zanimljive diskusije, u kojima smo svi puno toga naučili i shvatili, o načinu priređivanja tako zahtjevnog izvora, ali i mnogim drugim filološkim i povijesnim pitanjima. Meni osobno, a i kolegi Ladiću, ta će druženja ostati u lijepom sjećanju, a nadam se da ih je i pokojni profesor Glavičić pamtio kao takva.

Damir Karbić

¹ O znanstvenom opusu akademika Glavičića vidi opširnije: Milenko Lončar, Akademik Branimir Glavičić, učitelj, znanstvenik, prevoditelj. O 80. obljetnici života, *Croatica et Slavica Iadertina*, sv. 2, Zadar 2006., str. 1-12 te bibliografiju njegovih radova objavljenu na ist. mj., str. 19-25.